

РЕШЕНИЕ

№ 2900

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **116** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. Н. Г., чрез адв. К. Ч.– САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 23-4332-006444/24.11.2023 г., издадена от Р. Б. Н.- полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“ /ОПП/, с която на лицето е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Моли се оспорената заповед за бъде отменена. Претендира се присъждане на съдебни разноски съобразно представен списък /л.54/.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Ответникът– полицейски инспектор към СДВР, ОПП, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата. В писмо с вх. № 485/05.01.2024 г., с което е представена административна преписка до съда е инкорпорирано възражение за прекомерност на претендираните разноски от страна на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по

делото доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.11.2023 г. в 05:51 ч. в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], управлявал автомобил марка „М.“ с рег. номер СА 8869 СВ. Същият бил спрян за проверка на [улица] с кръстовището на [улица]. При извършена проверка от полицейски служители от 01 РУ, била извършена проба с техническо средство за употребата на алкохол – Алкотест Дрегер 7510, с фабричен номер arba 0147 и проба 01290, която отчела положителен резултат 0,93 промила в издишания въздух. На водача бил издаден талон за изследване с номер 0179017 за УМБАЛ Св. А.. Констатирано е нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 1 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия ГА № 777605, връчен на жалбоподателя на същия ден и подписан с отбелязване, че има възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадена и оспорената Заповед за прилагане на ПАМ № № 23-4332-006444/24.11.2023 г. от Р. Б. Н.- полицейски инспектор към СДВР, ОПП, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-4529/31.05.2022 г. на директора на СДВР /л.21-22/, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-6400/07.07.2023 г. на Министъра на вътрешните работи /л.26/, са оправомощени полицейските органи при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2а б. "б" от ЗДвП № 23-4332-006444/24.11.2023 г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Издадената заповед съответства и на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Неоснователно е възражението, че не е посочена описана конкретната фактическа обстановка, при която е извършено нарушението от конкретната хипотеза

от разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б", пред. първо ЗДвП. Видно от словесното описание на нарушението касае се за водач, за който е установено, че управлява личния си автомобил с концентрация на алкохол в кръвта. С оглед на така направеното в обстоятелствената част на заповедта описание на нарушението, което напълно съответства на дадената правна квалификация при изписване на правното основание за налагане на ПАМ, не представлява съществено процесуално нарушение, което да ограничава правото на защита на адресата.

В настоящия случай, описаните в АУАН серия ГА № 777605 от 13.11.2023 г. фактически обстоятелства за извършено административно нарушение по ЗДвП съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. Неоснователни са поддържаните от жалбоподателя възражения, че административно наказващият орган се е позовал на АУАН, като само го е посочил с номер и дата в мотивите на заповедта. Приложеното по делото заверено копие на АУАН, напълно съответства на описания такъв в издадената заповед /като номер и съдържание/. Описаните в него фактически констатации съответстват на изложеното в заповедта, поради което съдът приема, че по никакъв начин не се ограничава възможността да бъде идентифицирана волята на административния орган относно упражненото субективно право.

На следващо място следва да се отбележи, че оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Същата е мотивирана и съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. При издаване ѝ не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП., който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на алкохол и уредът е отчетел положителен резултат 0,93 промила алкохол в издишания от водача въздух. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в оспорената заповед и АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. б, пред. първо от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по ЗДвП съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Според чл. 6, ал. 1, т. 2 вр. чл. 14 от Закона за Министерството на вътрешните

работи, полицейските органи извършват охранителна дейност по опазване на обществения ред и осигуряване безопасността на движението по пътищата в Република България.

Заповедта за налагане на принудителна административна мярка е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в чл. 146 АПК. В частност, за да бъде една принудително-административна мярка законна, тя трябва: да бъде прилагана само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи; да бъдат налагана само от посочените в правната норма административни органи или приравнени на тях други органи; да бъде прилагана във вида и по реда, определен в правната норма.

Принудителната административна мярка за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел.

По смисъла на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ генералната цел на всяка принудителна административна мярка е да се постигне превантивен, преустановяващ и възстановяващ ефект спрямо административните нарушения.

Конкретните цели на процесната принудителна административна мярка са очертани в мотивите към Закона за изменение на Закона за движение по пътищата /виж. <http://parliament.bg/bills/43/653-19-3.pdf> и <http://parliament.bg/bills/43/554-01-162.pdf>), според които законопроектът е насочен към въвеждане на мерки за подобряване на пътната обстановка в страната, ограничаване и намаляване броя на пътнотранспортните произшествия (ПТП), на загиналите и ранените при пътни инциденти участници в движението. В частност за мярката по чл. 171, т. 2а от ЗДвП, е посочено, че регистрационните табели ще бъдат отнемани при прилагане на ПАМ. Тази мярка е насочена към самия собственик на МПС и отговорността му същото да бъде управлявано от правоспособен водач, който не е употребил алкохол или друго упойващо средство.

При издаването на заповедта за ПАМ органът не е нарушил и принципа на съразмерност, визиран в чл. 6, ал. 1 АПК. Мярката е наложена в съответствие с приложимия материален закон – чл. 171, т. 2а от ЗДвП, в минималния предвиден размер по закон – 6 месеца, който съдът приема за обосноваван за постигане на целта, за която е издадена заповедта за ПАМ. Целта на Закона за движение по пътищата е регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. ПАМ е приложена именно на собственика и водач на процесното МПС – Г., който е управлявал процесния автомобил с концентрация на алкохол в кръвта 0,93. Органът е посочил правните основания и фактическите обстоятелства, които съставляват основание по закон за издаването на заповедта и е цитирал относимата правна уредба. Актът съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. В тази връзка неоснователен е довода, че административния акт е немотивиран, тъй като в оспорения административен акт са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването му.

Съдът намира, че мярката се явява напълно съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

Предвид изложеното, заповедта за налагане на ПАМ се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Н. Г., срещу ЗППАМ № № 23-4332-006444/24.11.2023 г., издадена от Р. Б. Н.- полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена ПАМ- „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: